

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1171/2014
03.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Г., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези са чланом 195. став 3. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз1002/14 од 24.11.2014.године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кж 1670/10 од 07.12.2010. године, у седници већа одржаној дана 03. децембра 2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1002/14 од 24.11.2014. године, **УКИДА** решење Апелационог суда у Новом Саду Кж 1670/10 од 07.12.2010. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду К бр.548/05 од 01.10.2007. године окривљени В.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези са чланом 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС, за које дело му је применом одредаба чланова 51, 52. и 53. ОКЗ изречена условна осуда тако што му је на основу одредаба чланова 42.и 43. ОКЗ утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 3 године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 196. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да суду, на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 44.668,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресудом под претњом принудног извршења.

Решењем Окружног суда у Новом Саду Кж бр.1276/2007 од 08.05.2008. године, поводом жалби браниоца окривљеног В.Г. и Општинског јавног тужиоца у Новом Саду, а по службеној дужности, укинута је пресуда Општинског суда у Новом Саду К бр.548/05 од 01.10.2007. године и предмет враћен том суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Општинског суда у Новом Саду К бр.1014/2008 од 29.06.2009. године, окривљени В.Г. је на основу одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези са чланом 195. став 3. у вези става 1. КЗ РС и истовремено је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж 1670/10 од 07.12.2010. године, поводом жалбе Општинског јавног тужиоца у Новом Саду, а по службеној дужности, пресуда Општинског суда у Новом Саду К бр.1014/08 од 29.06.2009. године је укинута, и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1002/14 од 24.11.2014. године само против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж 1670/10 од 07.12.2010. године, због повреде одредаба кривичног поступка из члана 385. став 2. ЗКП ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01, 68/02, "Службени гласник РС" бр. 58/04 ... 76/10), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду, као другостепеном, на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против ког је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Одредбом члана 604. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 43/13), који се примењује од 01.10.2013. године (Закон о изменама и допунама Законика о кривичном поступку "Службени гласник РС" број 121/12), прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку који је важио до 01.10.2013. године ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01, 68/02 и "Службени гласник РС" бр. 58/04 ... 76/10), па је Врховни касациони суд побијано решење које је донето 07.12.2010. године испитао према одредбама Законика о кривичном поступку који је важио у време доношења овог решења.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним решењем учињена повреда одредбе члана 385. став 2. ЗКП ("Службени лист СРЈ" бр. 70/01, 68/02 и "Службени гласник РС" бр. 58/04 ... 76/10).

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП прописано је да ће другостепени суд сам пресудити, ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана.

Дакле, цитираном законском одредбом предвиђено је ограничење општег овлашћења другостепеног суда из става 1. истог члана у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење, обзиром да такву одлуку другостепени суд не може донети у случају када је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укинута.

Сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Општинског суда у Новом Саду К 1014/08 од 29.06.2009. године донета у поновљеном првостепеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде Општинског суда у Новом Саду К бр.548/05 од 01.10.2007. године, другостепени суд – Апелациони суд у Новом Саду је био дужан да у смислу одредбе члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим и одредаба члана 378. и 379. ЗКП, одржи претрес, или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби. Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж бр.1670/10 од 07.12.2010. године, на овај начин је учинио повреду одредбе члана 385. став 2. у вези члана 377. став 5. ЗКП, на штету окривљеног, који има право на суђење у разумном року као и право да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Новом Саду, на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и на основу члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 43/13) укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кж бр.1670/10 од 07.12.2010. године, а предмет вратио том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.